

't beste stond. Zoo veel kinderachtigheid wensch ik U in geen en deele toe, maar een weinigje verheuging moogt gij er wel over gevoeld hebben. Spoedig gaat die kinderlijke vreugde gelijk zooveel anderen voorbij. . . . Uw liefhebbende vriend Tollens”.

In 1832 wordt de politieke horizon weer helderder; „met de handelszaken gaat het, tot nog toe, bij mij iets levendiger dan verleden jaar” . . . „Daar Brabant voor mij verloren is, moet ik toch uitzien of ik mij elders, althans eenigszins, daarvoor schadeloos kan stellen. Reeds verleden zomer heb ik het eens tot Groningen geprobeerd, hoofdzakelijk met mijne vernissen, in welk fabrikaat ik een bol ben. Dat is toen, de tijdsomstandigheden in aanmerking genomen, tamelijk wel geslaagd, en nu wil van Klaveren ¹⁾ het ook in Friesland beproeven. Werkelijk is hij daarheen over land op reis, en binnen een kleine veertien dagen zal hij U mijne mondelinge groeten komen brengen. Ik heb hem echter stellig verboden van op eenigerhande wijze, hetzij dan openlijk of uit het kreupelhout, onder Uwe duiven te schieten. Gij moogt hem vrij zijn orderlijstje afvragen, en hem doen royeren, wat tegen dat verbod strijdt.

Uw vaatje heel groen heb ik ontvangen en ben de 2 gemalen wachtende. Maar zeg mij toch eens, Vriend! hoe het mogelijk is, dat Heisterman van Amsterdam het heel groen tot 22 s. bij kleine quantiteiten aan de schilders verkoopt, en dan werkelijk nog sterker en mooier goed als het van U ontvangene? Ik heb daarvan een monster gevoegd bij de kistjes Cromaatgeel, waarvan hierin liggende Rekening en die morgen, eindelijk, zullen op reis gaan. . . Vaarwel, beste Vriend! onzer aller hartelijkste groeten gaan hiernevens.

t. t. H. Tollens Cz.” Rotterdam. 5 Maart 1832.

Wellicht maakte deze brief uit koopmansoogpunt een minder aangename indruk op W. H. S., althans de volgende brief dateert pas van 5 Augustus, en Tollens verlangt naar vrienden-brieven: „Gij zult zeker wel behooren tot de goede vrienden, die thans eens aan ons denken, maar gij behoort toch niet tot de goede vrienden, die ons thans eens schrijven. Ondertusschen zijn vriendenbrieven, opbeurende, bemoedi-

1) S. van Klaveren, later verfverkooper in den Rijstuin.